

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 139 / MARTIE 2023

139

Orientări contemporane în practica educației școlare

| **EDIT NAGY**

Reguli pentru gestionarea optimă a timpului în învățare

| **EDINA TIMB**

Dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare în cadrul mediului educațional utilizând metodologia Agile și adaptarea la nevoile lumii reale

| **ANNA-MARIA CIREȘ**

Influența grupului școlar în îndreptarea unor aspecte comportamentale negative

| **TEODORA TĂNASE**

Lectura și învățarea centrată pe elev

| **TEREZIA ILDIKO GRAMA**

O Săptămână verde cu multe „idei verzi”

| **CAMELIA KALLOS**

Math in My Nature (Proiect eTwinning)

| **ELENA MIHAELA SUCIU**

Construirea încrederii în sine la preșcolari

| **DANIELA JIPA**

Editor: Institutul pentru Educație

Online: www.iteach.ro/experientedidactice

Partener: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista “iTeach: Experiențe didactice” aduce în prim plan experiența și expertiza cadrelor didactice.

Apare lunar, din septembrie 2011.

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **Institutul pentru Educație**

www.iEdu.ro | 0722.458.000 | office@iEdu.ro | echipa@iTeach.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

conf.univ.dr. Olimpius ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru
Formarea Profesorilor)
Doru ȘTEFĂNESCU (fundația
Institutul pentru Educație)
lect.univ.dr. Oana GHEORGHE (Universitatea Națională de Arte București, Departamentul
pentru Pregătirea Personalului Didactic)
conf.univ.dr. Simona VELEA (Școala Națională de Studii Politice și Administrative,
Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic)
conf.univ.dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru
Pregătirea Personalului Didactic)
drd. Alexandra ARAMĂ (Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație)

PAGINA REVISTEI:

iTeach.ro/ExperienteDidactice

Orientări contemporane în practica educației școlare

De **Edit Nagy**

Liceul Teoretic Orbán Balázs, Cristuru Secuiesc (Harghita)

În educația contemporană spațiile și formele de învățare s-au diversificat, de aceea modalitățile de învățare și de educație școlară trebuie regândite. În activitățile școlare, dar mai ales în activitățile extrașcolare capătă o pondere mai mare învățarea nonformală și cea informală. Având în vedere noile tendințe educaționale, în actul de predare este aproape un imperativ accentuarea învățării nonformale și informale. Aceste modalități vin în sprijinul dezvoltării unor activități precum excursii și tabere de studiu, cercuri și ateliere școlare, săptămâna școlii etc. Materialul propune o prezentare a celor trei tipuri ale învățării și valorificarea lor în activitatea școlară.

Pe măsură ce spațiile și formele de învățare au devenit mai diverse, dimensiunile acestora trebuie redefinite și regândite. Conceptul de învățare formală - informală - non-formală a fost inventat de Philip H. Coombs în anii 1970, atunci când educația școlară era într-o criză majoră. Abordarea introdusă de Coombs a fost aceea că doar o parte din învățare are loc în cadrul sistemelor de educație formală și că există și alte dimensiuni în care se dobândesc cunoștințe și competențe. Conform interpretării sale, educația formală este de fapt educația școlară, organizată și proiectată prin metodologii, programe școlare, proceduri. Coombs definește educația non-formală ca fiind formă de învățare care are loc în afara sistemului școlar, într-un cadru organizat și cu un scop specific, în timp ce învățarea informală are loc într-o varietate de contexte - familie, comunitate - într-un mod informal și se referă la dobândirea de informații și dezvoltarea de competențe. Coombs subliniază, de asemenea, că, în această diviziune tripartită, educația formală este în esență marginalizată, în sensul că cea mai mare parte a cunoștințelor noastre nu este dobândită în acest sistem închis, structurat ierarhic. Așadar, esența abordării lui Coombs constă în faptul că, prin așezarea elevului și a învățării în centru, se schimbă educația tradițională unde era așezat în centru profesorul și educația, apărând teorii care consolidează centrarea pe învățare pe tot parcursul vieții.

În anul 2000, Comisia Europeană a publicat Memorandumul privind învățarea pe tot parcursul vieții, iar drept urmare a acesteia s-au răspândit abordări mai liberale ale învățării, confirmând importanța spațiilor de învățare nonformală și informală. Acesta are șase mesaje-cheie: noi competențe de bază pentru toți, investiții majore în resurse umane, încurajarea inovațiilor în actul de predare-învățare, valorificarea învățării informale și nonformale, regândirea consilierii și orientării, învățare sprijinită de echipamente TIC. Tot acest memorandum definește categoriile de învățare intenționată.

Învățarea formală are loc în instituțiile de educație de bază și de formare profesională și se finalizează cu o diplomă sau o calificare recunoscută.

Învățarea non-formală are loc în paralel cu sistemele de educație și formare de bază și nu conduce neapărat la o calificare profesională. Învățarea non-formală poate avea loc la locul de muncă, dar și în contextul organizațiilor și grupurilor societății civile (de exemplu, organizații de tineret, sindicate, partide politice). De asemenea, poate avea loc prin intermediul unor organizații sau servicii (de exemplu, cursuri de artă, muzică, sport sau cursuri private de pregătire pentru examene) create pentru a completa sistemele formale.

Învățarea informală este o parte naturală a vieții de zi cu zi. Spre deosebire de învățarea formală și non-formală, învățarea informală nu este neapărat o activitate de învățare conștientă, iar persoanele implicate pot să nu-și dea seama că dobândesc cunoștințe și competențe.

Educația formală este caracterizată de un obiectiv de învățare clar definit și construiește procesul de învățare pe baza cunoștințelor dobândite, cu cerințe specifice de intrare și ieșire. Învățarea formală se caracterizează prin planificarea curriculară sau a programelor de studii. Aceasta înseamnă că timpul petrecut în sala de clasă, cerințele și elementele de cunoaștere sunt clare și previzibile pentru elevi. Învățarea formală este structurată pe materii în cadrul sistemului școlar, dar în afara sistemului școlar este de obicei structurată pe materii sau module. Tranziția între nivelele de studiu sunt dificile deoarece includ examene de admitere, evaluări de nivel, perioade de evaluare în timpul și/sau la finalul procesului de învățare. Caracteristica de bază a învățării formale este monitorizarea și evaluarea: adică procesul de învățare-predare include întotdeauna una sau mai multe forme specifice de evaluare (examene orale, scrise, teste, exerciții practice etc.). Evaluarea este, de asemenea, un mijloc de asigurare a calității: deoarece acestea sunt adesea calificări recunoscute de stat, cunoștințele candidatului sunt verificate ca o condiție pentru eliberarea certificatului.

O formă de învățare „mai informală” decât cea formală, atât din punct de vedere al procesului, cât și al scopului său, este educația non-formală. Motivul principal este că fiecare învață „pentru sine”, așadar cunoștințele dobândite nu conduc la un certificat sau la o altă calificare recunoscută la scară largă. Obiectivele învățării non-formale nu sunt, în general, strâns legate de lumea muncii, de cunoștințe care pot fi „vândute” direct pe piața muncii. Este esențial ca educația non-formală să ofere programe care să încorporeze învățarea ca formă de petrecere a timpului liber sau de autoexprimare, să fie o motivație personală pentru autodezvoltare sau pentru autoexprimare. Acest lucru se datorează faptului că acestea sunt ariile în care adulții nu resimt învățarea ca pe o constrângere sau o sarcină plictisitoare. În astfel de situații, de cele mai multe ori, învățarea nu este resimțită ca „învățare”, pentru că nu stai într-o sală de clasă, nu dai examene, nu ești evaluat în funcție de performanțele tale și nici măcar nu te simți anxios. Aceasta este însăși esența învățării non-formale: pe de o parte, a învăța prin experiențe pozitive și succese, iar, pe de altă parte, a deveni mai deschis, mai creativ, mai alfabetizat, fără a-ți da seama.

Datorită naturii sale flexibile, educația non-formală se poate adapta cu mai mult succes la cunoștințele anterioare ale elevilor

decât cele formale. Succesul unui proces de învățare depinde în parte de măsura în care putem corela noile cunoștințe cu cele existente. În sistemele formale, grupurile sau clasele de elevi nu se formează neapărat pe baza aceluiași nivel de cunoștințe anterioare, însă în cazul învățării non-formale, nu există organisme de reglementare externe care să rigidizeze învățarea, lăsând timp și motivație pentru a explora cunoștințele reale ale grupului, pentru a le aduce la standarde de performanță. O altă caracteristică importantă a învățării non-formale este aceea că aici se poate realiza cu adevărat relația ideală profesor-elev, înlocuind comportamentul centrat pe profesor, care este obișnuit în mediul școlar. În principiu, devine esențial schimbul continuu de roluri între profesor-elev, se pune accent pe comunicarea reciprocă, pe învățarea reciprocă – dar în situațiile formale, acest lucru este limitat, deoarece puterea de evaluare este în mâinile profesorului, ceea ce adesea limitează dezvoltarea unei relații libere și informale între profesor și elev.

Cea mai neobservată, dar cea mai frecventă formă de învățare din viața noastră este învățarea informală. Se poate întâmpla aproape oriunde și în orice moment: ascultând radioul în timp ce călătorim sau vorbim, citim ziarul, mergem pe stradă, ne uităm la televizor sau navigăm pe internet sau răsfoim reviste. Esența învățării informale constă în natura sa neplanificată. Cunoștințele nu sunt căutate în mod conștient, ci sunt asimilate întâmplător. Învățarea informală este de obicei prezentă în viața fiecărui individ ca o activitate de însoțire deoarece învățarea nu este un scop direct, ci mai degrabă o consecință.

Procesul educativ este unul complex și variat. În sistemul de educație, învățarea formală riguros planificată trebuie să fie completată de cea nonformală, asigurându-se astfel învățarea pe tot parcursul vieții, bazată în esență pe educație de tip informal.

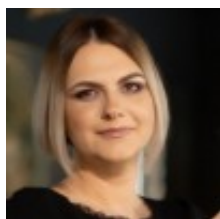
Bibliografie

Liliana Poștan – „Educație nonformală – note de curs”, Chișinău, 2019
Vasile Andrieș – „STRATEGII ȘI POLITICI ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI NONFORMALE LA NIVEL EUROPEAN în Perspectivă și Problemele Integrării în Spațiul European al Cercetării și Educației Volumul VII, Partea 2. Cahul: USC, 2020
Vlad Dumitrescu – „Un alt fel de a învăța” în Dilema Veche nr. 481 din 3-8 mai 2013

Reguli pentru gestionarea optimă a timpului în învățare

De **Edina Timb**

Liceul Teoretic Emil Racoviță, Baia Mare (Maramureș)

Timpul este una dintre cele mai valoroase resurse pentru omenire, însă adesea nu îl folosim eficient sau nu știm să îl prețuim. Ziua are același număr de ore pentru toată lumea, dar sunt persoane

care reușesc să realizeze mai multe sarcini și să aibă și timp liber pentru ei. Acest lucru se întâmplă deoarece știu să își organizeze TIMPUL. În acest articol, am întrunit nouă reguli pentru gestionarea optimă a timpului în învățare, gândite ca sfaturi de urmat de către elevi. Deoarece emoțiile și învățarea sunt inseparabile, am punctat și câteva sfaturi pentru a-i ajuta pe elevi în gestionarea unor aspecte care țin de inteligența emoțională.

Elevii mei de liceu au des această problemă a gestionării eficiente a timpului, deoarece atenția lor este foarte repede distrasă de dispozitivele IT (notificări de pe site-uri/grupuri/platforme de socializare etc.) sau sunt solicitați de familie pentru sarcini gospodărești sau pur și simplu nu au starea fizică/psihică potrivită pentru a se concentra pentru a realiza sarcini pentru școală.

Și totuși, când elevii lucrează sarcini pentru școală, în urma unor discuții cu aceștia, constat că unora le ia mai mult timp, decât altora. Motivele ar fi diverse: le-a/NU le-a plăcut sarcina; au/NU au înțeles noțiunile și întâmpină dificultăți; au/NU au competențe/abilități/cunoștințe necesare pentru a efectua sarcina.

Am întrunit 10 reguli pentru gestionarea optimă a timpului în învățare, acestea fiind:

1. Identifică prioritățile prin stabilirea obiectivelor! Nu pierde TIMP!

- Este important identificarea task-urilor consumatoare de timp prețios. Stabilirea obiectivelor și identificarea pierderilor de timp, poate fi un ajutor în menținerea unei piste mai eficiente în realizarea tuturor sarcinilor.
- Pentru a stabili obiectivele, este utilă o analiză a utilizării timpului petrecut pe dispozitivele IT. Există aplicații mobile (exe. „Screen Time” pentru iPhone) care oferă o statistică a timpului petrecut pe telefonul mobil. Dacă se constată că timpul petrecut pe aplicațiile de rețele sociale este mai mult de 5 ore pe zi, atunci ar fi de folos stabilirea unui obiectiv pentru a reduce numărul la 2. Procedând astfel, se vor elibera 3 ore din zi pentru alte activități.

2. Notează termenele limită!

- În viața de zi cu zi, întotdeauna ai mai multe sarcini simultan de făcut, iar ca elev ai mai multe materii la care ai de studiat. Deși poate deveni copleșitor, lucrurile sunt sub control atunci când gestionarea timpului este o obișnuință.
- Un lucru recomandat este realizarea de notițe pentru toate termenele limită din timp într-o diagramă clară, pe un calendar sau chiar pe o foaie de hârtie. În acest fel, este posibilă programarea timpului de studiu și a timpului pentru a lucra la teme în funcție de ceea ce trebuie mai întâi.

3. Începe cu sarcini mici /Împarte sarcinile mari în mai multe sarcini mici

- O listă lungă de task-uri de făcut s-ar putea să provoace senzația că e o cauză pierdută doar privind-o, dar stabilind o ordine care va funcționa în favoarea „executantului” ar putea înlătura acea senzație.
- Se recomandă plasarea tuturor sarcinilor mici și de nivel scăzut la începutul listei. Îndeplinind sarcinile mici și abundente, câștigați impuls, motivație și sentiment de împlinire.

- Sarcinile mari trebuie împărțite în părți mai mici. Astfel, prin realizarea pas cu pas a sarcinilor mici, crește motivația intrinsecă, căci dimensiunea sarcinilor mari poate provoca teamă/frică de eșec.

4. Creează-ți un program/agendă a zilei/săptămânii

- Una dintre cele mai mari recomandări pe în gestionarea timpului este folosirea programului în avantajul nostru. Puteți configura un program folosind instrumente digitale, cum ar fi telefoanele sau computerele, folosind aplicația Calendar. Sau, notându-vă programul într-un planificator/ agendă fizică, chiar împărțind ziua/ zilele în blocuri de ore sau chiar minute. Înainte de a vă stabili programul notați toate activitățile (activități sociale, orele de curs, timpul de studiu, timpul de gătit, timpul de exerciții fizice etc.).

5. Folosește listele de verificare!

- O listă de verificare săptămânală poate ajuta la gestionarea eficientă a timpului. Astfel, aveți certitudinea că niciun element nu este uitat sau trecut cu vederea.
- În planificator se pot nota sarcinile și proiectele care urmează săptămâna respectivă; se pot utiliza chiar și coduri pe culori în funcție de sarcină/subiect/temă.

6. Când ai un blocaj, ia o pauză! Dar folosește timpul din pauză cu precauție!

Pauzele dintre sarcini ajută la:

- relaxare înainte de a începe o altă activitate,
- creșterea productivității, deoarece când creierul este relaxat procesele de memorare și de gândire sunt mai eficiente,
- creșterea puterii de învățare; de multe ori ideile vin în momentele de pauză,
- creșterea concentrării și motivării;
- evitarea plictiselii,
- reducerea stresului,
- îmbunătățirea sănătății și sistemului imunitar,
- creșterea nivelului de energie, mai ales prin practicarea exercițiilor fizice,
- îmbunătățirea încrederii în propria persoană,
- reglarea somnului.

7. Folosește tehnologia în favoarea ta!

- Când vine vorba de managementul timpului, tehnologia ar putea fi prietenul nostru! Există o serie de aplicații de gestionare a timpului care se pot descărca pentru a vă ajuta să finalizați lucrurile. Câteva recomandări de aplicații găsiți pe site-ul: verywellmind.com/best-time-management-apps-5116817. Chiar și instrumentele simple și existente, cum ar fi cronometrele și calendarele de pe dispozitivul portabil, pot fi utilizate pentru gestionarea timpului.

8. Cere ajutor!

- În ceea ce privește gestionarea timpului, o mână de ajutor se

întâmplă adesea sub formă de delegare. De exemplu, dacă sunteți mai mulți frați, luați în considerare elaborarea unui program de curățenie în care toată lumea să ia parte pe rând. Astfel, îți vei elibera o parte din timp pentru a te concentra asupra temelor școlare.

9. Recompensează-te! Reflectează la succesul tău!

Finalizarea sarcinilor la timp (succesul) trebuie sărbătorit:

- Pentru a deveni o persoană mai motivată,
- Pentru a învăța cum să înveți,
- Pentru a-ți dezvolta o mentalitate orientată spre succes,
- Pentru a scăpa de stres și a fi mai fericit,
- Pentru a arăta recunoștința față de cei dragi.

Pe baza cercetărilor sale de peste 25 de ani, Reuven Bar-On, profesor doctor la Universitatea din TelAviv, a stabilit, în 1992, componentele inteligenței emoționale (Mihaela Rocco, 2003):

- *aspectul intrapersonal*: conștientizarea propriilor emoții, optimism, asertivitate, respect pentru propria persoană, autorealizare, independența
- *aspectul interpersonal*: empatie, relații interpersonale, responsabilitate socială
- *adaptabilitatea*: rezolvarea problemelor, testarea realității, flexibilitate
- *controlul stresului*: toleranță la stres, controlul impulsurilor
- *dispoziția generală*: fericire, optimism, speranța

Emoțiile și învățarea sunt inseparabile. Emoțiile pot îmbunătăți și interfera cu învățarea, în funcție de care sunt cele care conduc sau colorează experiența. Emoțiile pot fi, contagioase, cu stări emoționale puternice pozitive sau negative care îi infectează pe alții în mediul de învățare. Fie într-un mediu față în față sau online, stările emoționale ale elevilor – și ale profesorilor – se pot influența reciproc. Când educatorii înțeleg rolul pe care emoțiile îl joacă în învățare și predare și modul în care stările emoționale individuale și împărtășite pot influența dinamica mediului și a experienței de învățare, ei pot concepe experiențe de învățare mai eficiente.

Sfaturi pentru a-i ajuta pe elevi în gestionare inteligenței emoționale:

- conștientizarea/identificarea surselor de stres (stresorilor) și a nivelului controlului personal pe care îl au, astfel încât să realizeze care sunt în afara posibilității lor de control și care sunt într-o oarecare măsură controlabile;
- eliminarea situațiilor surpriză prin etapizarea mai clară a pregătirii, care poate începe de la realizarea unui program/planificare zilnică;
- evaluarea și exprimarea sentimentelor proprii, decât pe cele ale colegilor;
- verbalizarea sentimentelor ("Mi-e frică că...", "Sunt furios că...", "Sunt bucuros/bucuroasă că...", "Fiindcă mi-a plăcut ...");
- asumarea responsabilității pentru sentimentele proprii, astfel anxietatea față de anumite materii de studiu reprezintă unul dintre factorii principali care subminează performanța la

multe materii;

- conștientizarea valorii pe care fiecare dintre noi îl are în viață, în colectivul clasei, în grupul de lucru etc.;
- recunoașterea greșelilor și puterea și curajul de a cere iertare;
- rezolvarea conflictelor interioare, precum și a conflictelor cu ceilalți;
- dezvoltarea empatiei;
- dezvoltarea abilității de a comunica, de a coopera și de a rezolva conflictele.

În încheiere, urmând unele sau toate sfaturile de gestionare a timpului, s-ar putea să simți că ai mai mult timp într-o zi. Ideea de a organiza timpul poate fi eliberatoare, deoarece va crește productivitatea. În plus,

Va fi mai mult timp pentru lucrurile pe care VREI să le faci, deoarece ai reușit să faci lucrurile pe care TREBUIE să le faci.

Bibliografie

- <https://www.uopeople.edu/blog/10-best-time-management-tips-for-students/>
- <http://rom.explainwell.org/index.php/table-of-contents-map-your-knowledge/107-2/>
- <https://www.verywellmind.com/best-time-management-apps-5116817>
- <https://www.psychologies.ro/stare-de-bine/noutati/5-motive-dovedite-de-stiinta-pentru-care-trebuie-sa-iti-sarbatoresti-succesul-2162607?v=f5b15f58caba>
- <https://www.semped.ro/managementul-emotiilor-5-modalitati-de-gestionare-mai-buna-a-emotiilor/>
- <https://genesis.ro/cum-isi-po-gestiona-elevii-emotiile-la-examen/>

Dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare în cadrul mediului educațional utilizând metodologia Agile și adaptarea la nevoile lumii reale

De **Anna-Maria Cireș**

Heritage International School, Chișinău (Chișinău)

În acest articol, împărtășesc experiența mea cu utilizarea metodologiei agile la lecție și modul în care aceasta i-a ajutat pe elevii mei să dezvolte abilități esențiale, cum ar fi leadership, managementul timpului, rezolvarea problemelor și munca în echipă. Pentru a implementa această metodologie, am selectat o unitate, am definit obiectivele, am format echipe și am atribuit roluri specifice fiecărui membru, am împărțit proiectul în sarcini mai mici și am folosit instrumente precum *kanban* și întâlniri regulate. Implementarea metodologiei agile a ajutat elevii să învețe mai eficient, să comunice mai bine și să-și dezvolte abilități utile în carieră.

„Un profesor își pune amprenta asupra eternității, el nu poate ști niciodată cât de departe ajunge influența lui.” – Henry Brooks Adams

Agile este o abordare de management de proiect și dezvoltare de produse care acordă prioritate flexibilității și colaborării. A fost dezvoltat inițial pentru dezvoltarea de software, dar a fost adoptat în diverse alte domenii, inclusiv în educație. Din engleză, *agile* semnifică: capabil să se miște rapid și ușor.

Lucrând ca profesor de informatică, având și experiență ca manager de proiecte IT, am decis să încorporez această metodă în lecțiile mele. Scopul meu a fost să-i testez eficacitatea și să adun informații care să mă ajute să-i evaluez utilitatea și potențialul de utilizare ulterioară. În paragrafele următoare voi sublinia pașii pe care i-am făcut pentru a implementa metodologia agile în sala de clasă și voi oferi exemple concrete despre cum am pus în practică fiecare pas.

Primul pas în implementarea metodologiei agile este selectarea unei unități la care se va aplica această abordare. Am decis să aleg unitatea „Editori de text” la orele de informatică pentru elevii clasei a VIII-a.

Al **doilea pas** este definirea scopurilor și obiectivelor unității sau proiectului. Acest lucru va ajuta la crearea unei viziuni clare și a unei direcții despre ceea ce trebuie făcut și care sunt termenele limită. Principalele mele obiective pentru această unitate au fost: în primul rând, să-i învăț pe elevi cum să folosească editorii de text în mod eficient și, în al doilea rând, să-și dezvolte abilitățile de procesare digitală a informației textuale, numerice, grafice. Ca produs final ar fi o revistă digitală și una printată. De asemenea, am vrut să încurajez învățarea activă, comunicarea și colaborarea între elevi.

Al **treilea pas** este formarea echipelor și atribuirea de roluri specifice fiecărui membru al echipei, în funcție de punctele forte și interesele lor. Încurajând elevii să își asume rolurile și să colaboreze strâns unii cu alții, astfel încât să simtă că investesc în succesul proiectului. Fiecare grup este responsabil pentru un aspect specific al procesului de creare a revistei, cum ar fi cercetarea, scrierea, designul/mostra și aspectul general.

Grupurile au ținut apoi conversații regulate (de exemplu, pot fi 5 minute în pauză înainte de lecție) pentru a împărtăși progresele, a discuta provocările și a-și oferi feedback unul altuia.

În continuare, al **patrulea pas** este împărțirea proiectului în sarcini mai mici care pot fi finalizate în iterații scurte. Acest lucru îi va ajuta pe elevi să rămână concentrați și să progreseze mai repede. Exemple de sarcini pentru grupuri au fost: cercetarea pentru a culege informații despre tema aleasă a revistei, inclusiv fapte interesante, statistici și alte informații relevante, să scrie și

să redacteze conținutul revistei, inclusiv articole, interviuri și alte articole scrise, pentru a proiecta prin crearea componentelor vizuale ale revistei, inclusiv aspectul, grafica și alte imagini. Li s-a cerut să elaboreze un ghid de stil vizual pentru revistă care definește fontul, culoarea și estetica generală. Grupul care elabora mostra a fost responsabil pentru combinarea conținutului scris și vizual al revistei într-un aspect coeziv și atractiv. Ei au creat un șablon care a fost folosit pentru fiecare pagină a revistei și pentru a colabora strâns cu toate grupurile pentru a asigura coerența și calitatea.

Există mai multe instrumente care pot fi folosite în *Metodologia Agile* pentru a ajuta la managementul proiectelor și colaborarea, cum ar fi panouri kanban, panouri scrum, software de management de proiect precum Trello, Jira, Asana etc. Prin utilizarea Trello, elevii mei au putut să experimenteze în utilizarea instrumentelor digitale autentice utilizate în mod obișnuit în industria IT, dându-le un sentiment de aplicare practică.

Prin implementarea acestei abordări, toate unitățile au fost finalizate cu succes, iar revista a îndeplinit toate criteriile. Drept urmare, elevii au dobândit capacitatea de a lucra cu editori de text, de a face alegeri adecvate în ceea ce privește fonturile, culorile și dimensiunile, precum și de a integra elemente grafice, acordând în același timp o importanță deosebită designului și esteticii.

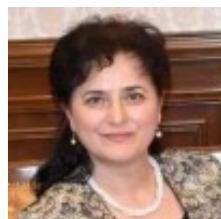
Încorporarea metodologiei agile în lecțiile mele a fost o experiență benefică atât pentru elevi, cât și pentru mine. Acordând prioritate flexibilității și colaborării, elevii își dezvoltă abilități esențiale, cum ar fi leadership-ul, gestionarea timpului, rezolvarea problemelor și munca în echipă.

Pașii făcuți pentru implementarea metodologiei agile, inclusiv selectarea unei unități, definirea scopurilor și obiectivelor, formarea de echipe, împărțirea proiectului în sarcini mai mici și utilizarea instrumentelor de management al proiectelor și de colaborare, au contribuit la succesul proiectului și s-a dovedit să fie o abordare eficientă pentru facilitarea învățării active și are potențialul de a fi aplicat la o gamă largă de subiecte și proiecte în viitor.

Influența grupului școlar în îndreptarea unor aspecte comportamentale negative

De **Teodora Tănase**

Școala Gimnazială, Poplaca (Sibiu)

În acest articol, prezentăm valențele educative ale grupului școlar în îndreptarea unor probleme comportamentale la nivelul clasei de elevi. Am pus accent pe relațiile interpersonale: de intercunoaștere elev-elev, elev-învățător, învățător-elevi, de

intercomunicare în cadrul colectivului de elevi, relațiile socio-afective, educative, sau cele de influențare. Am făcut referire la cele două tipuri de forțe, cu rol orientativ și reglator: influența personală a profesorului – atât ca lider cât și ca factor exterior – și influența de grup, cu rol important în stabilirea normelor grupului, a modelelor de comportament grupal. Am prezentat un studiu de caz, cu toate etapele activității de gestiune a unei situații de criză. Am prezentat, apoi, un program de intervenție și aplicarea măsurilor, iar, în final, concluziile.

Valențele educative ale grupului școlar și eficacitatea sa sunt evidențiate de calitatea relațiilor constituite în cadrul acestuia. Relațiile interpersonale în clasa de elevi pot fi:

- a) **Relații de intercunoaștere:** elev-elev, elev-învățător, învățător-elevi.
- b) **Relații de intercomunicare.** Copiii comunică între ei despre lecții, despre întâmplări din viața lor, despre calificativele primite – mulțumiți, nemulțumiți, despre teme etc. Învățătorul comunică cu elevii despre toate aspectele instructiv-educative ale clasei, despre sarcinile de îndeplinit sau aprecierea rezultatelor elevilor, despre conflictele apărute în colectiv și modul de soluționare al lor.
- c) **Relații socio-afective.** Între membrii grupului clasei se leagă relații de prietenie sau de respingere, se evidențiază liderii clasei care au o mare influență asupra celorlalți elevi. Există și elevi defavorizați din punct de vedere afectiv, ei sunt respinși de grup. Din această cauză sunt mai retrași și însingurați. Calea lor de autoapărare este impulsivitatea, uneori minciuna, agresivitatea.
- d) **Relații de influențare.** Rolul nostru, ca dascăli, este să le acordăm o mare atenție tocmai acestor copii care au nevoie de multă afectivitate din partea noastră. Și, atunci, vom vedea o schimbare de atitudine pozitivă și din partea clasei, vis-a-vis de acești copii. Trebuie să fim imparțiali și să le acordăm tuturor membrilor grupului clasei atenția și afecțiunea noastră!
- e) **Relațiile educative,** stabilite între cadrul didactic și elevi, sunt relații care determină climatul psihosocial care ia naștere în interiorul clasei de elevi și influențează, la rândul său, calitatea predării, învățării, evaluării.

În literatura de specialitate, la nivelul clasei de elevi, considerată ca un grup social cu o dinamică relațională accentuată, sunt analizate două tipuri de forțe cu rol orientativ și reglator:

- influența personală a profesorului, atât ca lider, cât și ca factor exterior și
- influența de grup, cu rol important în stabilirea normelor grupului, a modelelor de comportament grupal.

Potrivit lui George David (2011), etapele activității de gestiune a situațiilor de criză sunt:

- a) identificarea și cunoașterea (particularizarea situațiilor de criză la nivelul spațiului școlar);
- b) etiologia situațiilor de criză (identificarea cauzelor care le-au generat);
- c) decizia (identificarea unui număr mai mare de alternative pentru decizie și luarea deciziei în timp scurt)
- d) programul de intervenție (eșalonarea în timp a pașilor);
- e) aplicarea măsurilor;
- f) controlul;
- g) evaluarea (Un obiectiv esențial al etapei evaluative îl constituie concluziile rezultate și angajarea tuturor celor implicați în actul de cunoaștere și de prevenire a viitoarelor situații de criză.).

Studiu de caz privind valențele educative ale grupului școlar

Voi prezenta un caz concret din activitatea mea la catedră, prin care vreau să evidențiez valențele educative ale grupului școlar în rezolvarea unei situații de criză la nivelul clasei de elevi. Voi urmări toate etapele activității de gestiune a situațiilor de criză, așa cum sunt ele prezentate de George David în lucrarea „*Managementul comunicării în situații de criză*” (București, 2011).

1) IDENTIFICAREA ȘI CUNOAȘTEREA

În clasa mea exista un elev care provenea din Centrul de plasament Sibiu și era acum în îngrijirea unei familii din localitate. Acest elev provoca deseori colegii la bătaie, îi agresa, îi jigneau, îi stropea cu apă. Copiii agresați se simțeau deranjați și încercau să se apere într-un mod uneori violent, ceea ce ducea, în final, la o situație tensionantă atât pentru elevi cât și pentru mine, profesorul lor. Părinții copiilor erau nemulțumiți. De asemenea, acest elev vorbea urât, deranja orele, înțepa colegii cu creionul ascuțit, le scria bilete vulgare și avea tendința să mintă și să ascundă adevărul.

Era evident că se instalase o situație de criză la nivelul clasei. Se impunea să găsim o modalitate de a rezolva această criză!

2) ETIOLOGIA SITUAȚIEI DE CRIZĂ

Am căutat să descopăr cauzele care au generat comportamentul copilului. Acest băiat se simțea lipsit de afecțiune, părinții adoptivi erau foarte severi, îi impuneau reguli stricte de comportare, nu-i permiteau să „se desfășoare” potrivit temperamentului său și să-și consume energia. Posibil că îl și pedepseau, într-un fel sau altul, pentru că atunci când am vrut să îl sun pe tatăl său, a început să tremure de frică și mă ruga insistent să nu spun la niciunul dintre părinți despre ceea ce a făcut el.

Am discutat cu tatăl său și i-am prezentat situația. Dar era o neconcordanță între ceea ce spunea tatăl său despre copil și felul în care se comporta copilul la școală. Tatăl său îmi spunea că acasă băiatul este foarte cuminte, este „un copil-model”, nu face niciun fel de probleme, „nu iese din cuvântul lui”. Acest lucru mi-a ridicat un mare semn de întrebare!

Discutând cu copilul, am constatat că o altă cauză era faptul că de câte ori se întâmpla un lucru negativ în clasă, copiii dădeau vina numai pe el și de multe ori se simțea nedreptățit.

3) DECIZIA

Am decis să adopt un program de măsuri pentru rezolvarea acestei situații. Am prezentat cazul colegilor profesori, am chemat copilul în cancelarie și am discutat cu el, i-am explicat ce este bine și ce este rău în comportamentul lui, și-a cerut scuze colegilor pe care i-a agresat fizic sau verbal.

4) PROGRAMUL DE INTERVENȚIE ȘI (5) APLICAREA MĂSURILOR

- a) Am discutat cu elevii și am stabilit niște reguli clare de comportament pe care le-am afișat în clasă și le-am repetat mereu: „SUNTEM O ECHIPĂ”
„NE AJUTĂM RECIPROC!”
„NE RESPECTĂM UNII PE ALȚII”
„SUNTEM TOȚI IMPORTANȚI” etc.
- b) Am prezentat cazul doamnei psiholog al școlii care a avut mai multe întreveneri cu copilul respectiv;

- c) Am discutat cu părinții adoptivi ai elevului despre necesitățile lui afective;
- d) Am pregătit în cadrul orelor de „Dezvoltare personală” jocuri de rol, iar băiatului respectiv i-am dat să interpreteze întotdeauna doar roluri pozitive;
- e) Am organizat concursuri de muzică și desen, am realizat lucrări colective cu clasa în care au fost implicați toți elevii.
- f) Am valorificat mesajele pozitive ale textelor literare citite;
- g) Am organizat drumeții, jocuri în aer liber;
- h) De câte ori s-a ivit prilejul, am scos în evidență lucrurile pozitive din comportamentul elevului și calitățile lui;
- i) Am determinat pe ceilalți colegi să îl accepte în grupurile lor de joacă și să îi dea responsabilități în cadrul jocurilor.
- j) Am apreciat și laudat elevul de câte ori a făcut o faptă bună;
- k) Am discutat mult cu copilul, l-am încurajat, i-am câștigat încrederea, am încercat să devin prietena lui în orice problemă, i-am explicat cu blândețe, răbdare și înțelegere orice situație ivită pe parcurs în care acest elev a fost implicat.

6) CONTROLUL

Încet-încet, strategia aplicată a început să dea roade! Elevul s-a străduit să fie mai liniștit pentru a nu strica prietenia cu mine, a lucrat cu mai mult entuziasm pentru a obține calificative bune și aprecierile colegilor. Copiii l-au acceptat în grupurile lor de lucru sau de joacă. Elevul nu a mai părăsit curtea școlii fără permisiunea mea.

Au mai fost unele mici divergențe între copii, însă s-au rezolvat repede, copiii și-au dat mâna și s-au împăcat!

Elevul a participat la unele concursuri școlare unde a obținut premii și astfel a început să aibă încredere în el și să își dezvolte stima de sine. S-au îmbunătățit relațiile cu colegii de clasă, a fost acceptat și integrat în grupul de prieteni, a primit responsabilități la nivelul clasei.

Concluzii

Mă străduiesc să le insuflu elevilor mei sentimente de respect față de colegii lor și față de adulți, învățându-i să nu râdă unii de alții, să nu se jignească, să se ajute reciproc la nevoie, să respecte și să aprecieze munca celorlalți colegi. În acest sens, deseori le propun exerciții de înțelegere. În clasă am afișat un cvintet creat de elevi împreună cu mine:

„Clasa a-III-a,
Frumoasă, harnică,
Învăță, cântă, se joacă,
Un buchet ce înflorește,
SERIOZITATE!”

Copiii știu că aceasta este poezia clasei noastre și cuvântul nostru special este „SERIOZITATE” în tot ceea ce facem: și când învățăm, și când scriem, și când cântăm, și când ne plimbăm, și când ne jucăm!

Iată, pe scurt, câteva modalități de influențare pozitivă a climatului instructiv-educativ și psihosocial în interiorul grupului școlar, care am observat că funcționează.

Bibliografie

Chiciudean, I., David, G. (2011). *Managementul comunicării în situații de criză*. București: Editura Comunicare.ro

Lectura și învățarea centrată pe elev

De **Terezia Ildiko Grama**

Liceul Teoretic Ioan Buteanu, Șomcuta Mare (Maramureș)

Învățarea centrată pe elev presupune un stil de învățare activ, implică elevul în procesul de învățare, face lecțiile mai interesante, sprijină elevii în înțelegerea noțiunilor, îl învață aptitudinile învățării, dar și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Aceasta este ipoteza de la care am pornit atunci când mi-am propus să aplic proiectul descris în articol - proiectului educativ „Lecturile lunii”. Acesta a cuprins 3 etape, fiecare etapă finalizându-se cu un concurs pe grupe. Fiecare etapă a acestui proiect a însemnat o trimitere spre realizarea unor metode alternative de evaluare pentru a dezvolta capacitatea creatoare a elevilor și capacitatea de a extrage informații importante dintr-un volum de date. Scopul acestui proiect a fost stimularea interesului pentru lectură, a imaginației creatoare, a creativității lexicale în perioada micii școlarități.

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev presupune un stil de învățare activ, implică elevul în procesul de învățare. Aceste metode fac lecțiile mai interesante, sprijină elevii în înțelegerea noțiunilor, îl învață aptitudinile învățării, dar și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme.

Utilizând metode, mijloace și tehnici diverse de evaluare în activitatea didactică, se educă și se dezvoltă capacitățile creatoare ale elevilor, precum și încercările originale de a găsi soluții variate de rezolvare a situațiilor problematice. Aceasta este ipoteza de la care am pornit atunci când mi-am propus să aplic proiectul despre care voi vorbi în continuare.

În realizarea acestui studiu, am pornit de la aplicarea proiectului educativ „Lecturile lunii”, proiect ce a cuprins 3 etape, fiecare etapă finalizându-se cu un concurs pe grupe. Fiecare etapă a acestui proiect a însemnat o trimitere spre realizarea unor metode alternative de evaluare pentru a dezvolta capacitatea creatoare a elevilor și capacitatea de a extrage informații importante dintr-un volum de date.

Scopul acestui proiect a fost stimularea interesului pentru lectură, a imaginației creatoare, a creativității lexicale în perioada micii școlarități.

Prima etapă a proiectului Lecturile lunii octombrie a cuprins lecturile „Domnu’ Trandafir”, de M. Sadoveanu, și „Ce te legeni”, „Revedere”, „Făt-frumos din lacrimă”, de M. Eminescu.

Studiind chipul învățătorului desprins din textul Domnu’ Trandafir, le-am propus elevilor să consulte diferite surse pentru a descoperi alte aspecte ale acestei teme. Astfel, prin investigație, portretul

învățătorului a putut fi întregit și comparat cu datele oferite de textele Domnul Vucea, Școala din Humulești, După 50 de ani. Elevii s-au descurcat minunat, lucru care se poate observa și din comentariile lor:

„Mie mi-a plăcut să citesc poveștile acelea frumoase. Și acestea au fost pe placul meu. Doar la caracterizare am întâmpinat probleme, dar am reușit.” (Ș. D.)

„Când scriam acele informații mi se părea că acei învățători sunt lângă mine și-mi șoptesc tot ce trebuie aflat despre ei.” (D.V.)

„Mie mi-a plăcut foarte mult această temă pentru că am citit patru lecturi care mi-au plăcut foarte mult. Eu am întâmpinat dificultăți când trebuia să introduc chipul învățătorilor în compunere. Dar mi-a plăcut foarte mult.” (A.A.)

„Mie mi-a plăcut povestea Domnul Vucea pentru că a fost palpitant la caracterizare. Eu cred că m-am descurcat la toate.” (L.D.)

„Nu pot să spun că mi-a fost greu, dar nu pot să spun că mi-a fost nici ușor.” (M.L.)

Această metodă - investigația - a condus la informații relevante despre: creativitatea și inițiativa elevului, despre modul de participare în cadrul grupului și de cooperare cu colegii, despre perseverența în muncă, flexibilitatea gândirii.

Tot aici, în prima etapă a proiectului, pornind de la studierea poeziilor Ce te legeni, Revedere, am realizat proiectul cu titlul Tristeți și bucurii de toamnă. Am ales proiectul pentru că lucrând în echipă, elevii își dezvoltă abilitățile de comunicare și învață să-și organizeze mai bine timpul. Toate materialele au fost cuprinse în Cartea Toamnei.

În urma discuțiilor purtate cu elevii, se poate concluziona că în timp ce lucrează la proiecte, aceștia își dezvoltă competențe reale, corespunzătoare secolului în care trăim și anume: capacitatea de a lucra cu ceilalți, capacitatea de a lua decizii bine gândite, de a avea inițiativă, de a comunica eficient.

„Sunt bucuroși că am realizat împreună cu colegii acest portofoliu.” (Ș.D.)

„Mi-a plăcut foarte mult pentru că am lucrat împreună, fiecare a avut o contribuție, chiar și A.D. a reușit să fie alături de noi și să lucreze frumos.” (A.A.)

A doua etapă a proiectului Lecturile lunii noiembrie a cuprins următoarele lecturi istorice: „Scrisoarea III”, de M. Eminescu, „Condeiele lui Vodă”, de D. Almaș, „Moș Ion Roată și Vodă Cuza” de I. Creangă, „Stejarul din Borzești”, de E. Camilar. Aici, studiind despre Ștefan cel Mare, am realizat, tot pe grupe, proiectul interdisciplinar Ștefan cel Mare și Sfânt, având ca suport câteva materiale și activități.

Folosind această metodă de evaluare interdisciplinară, am provocat elevul să caute, să sintetizeze, să asocieze, să compare și nu în ultimul rând, să-și scoată din „cutiutele” minții lor cunoștințele, indiferent la ce disciplină au fost dobândite.

Ultima etapă a proiectului Lecturile lunii martie - În lumea poveștilor lui Creangă s-a desfășurat sub forma unui mini-spectacol dedicat marelui povestitor. Această etapă s-a finalizat prin prezentarea portofoliului Creangă - cel mai frumos mărtisor. Prin realizarea acestui portofoliu am verificat modul în care știu să utilizeze sursele de informație, interesul, precum și originalitatea, sensibilitatea și creativitatea elevilor.

La realizarea portofoliului despre Creangă, copiii „s-au întrecut pe

ei” atunci când au prezentat munca lor . Am avut ocazia să descopăr copii talentați la pictură, la literatură, copii care au adunat materiale ce depășeau foarte mult cerințele unei teme. Dar, datorită baremului care s-a dovedit ușor de aplicat, evaluarea portofoliilor mi-a oferit reale satisfacții profesionale datorate mai ales seriozității și interesului pe care l-am constatat în realizarea sarcinilor date, în cazul majorității elevilor. Citez câteva păreri ale elevilor despre alcătuirea acestui portofoliu:

„Când am avut de realizat ciorchinele despre năzdrăvăniile lui Nică, am simțit că Ion Creangă este lângă mine și îmi dădea inspirație să caut informații despre el. Mie mi-a folosit mult portofoliul la lectură pentru a luat o notă mai bună”. (M. L.)
„Mie mi-a plăcut cel mai mult compunerea și ciorchinele, dar mai ales informațiile despre Ion Creangă – m-a făcut să explorez viața lui. Nu prea m-am descurcat la desene fiindcă pe mine nu mă definesc desenele. Mie îmi place să explorez viețile oamenilor.” (L. E.)

„Experiența aceasta m-a îndrumat să citesc mai mult, să studiez mai mult. Iar când ne-ați dat să povestim despre Ion Creangă, parcă am vorbit despre mine. Și vă mulțumesc că mi-ați dat această oportunitate.” (B. I.)

„Eu nu prea m-am descurcat la compunerea cu Eminescu și Creangă. Cel mai mult mi-a plăcut să dăm notă poveștilor lui Creangă de la 1 la 5, cvintetul și ciorchinele. Mie mi-a prins bine acest portofoliu pentru că am avut ocupație.” (L. D.)

„Mi-a făcut o mare plăcere să fac portofoliul pentru că am găsit informații care mi-au plăcut – mai ales unde trebuie să scriem fragmente care o descriu pe mama lui Nică. Am întâmpinat o mare dificultate la punctul în care trebuie să departajăm poveștile și povestirile pentru că toate sunt frumoase.” (A. A.)

Aș putea concluziona că aceste metode au pus accent pe cooperare, aflându-se în antiteză cu metodele tradiționale de evaluare. Au contribuit la dezvoltarea gândirii critice, la dezvoltarea creativității, au implicat activ elevii în actul didactic.

Diversitatea metodelor și procedeele practicate nu ajută doar elevul, ci îmbogățește în mod considerabil și experiența didactică a învățătorului. Îi oferă o gamă mai largă de alternative și posibile alegeri; posibilitatea de a lua decizia cea mai adecvată.

Consider că utilizarea alternativelor metodologice moderne în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având cu adevărat un caracter activ-participativ și o reală valoare educativ-formativă asupra personalității elevilor.

Un învățământ modern, bine conceput, va permite inițiativa și spontaneitatea, creativitatea elevului, dar și dirijarea, îndrumarea sa, existența unor relații de cooperare între profesor și elev. Acesta este elementul esențial al învățământului modern.

Este nevoie de gândire critică poate și pentru că noi, dascăli, urmărim să formăm oameni cu putere de decizie, cu simțul răspunderii, oameni cu idei proprii, oameni în adevăratul sens al cuvântului. Gândirea critică îi învață pe elevi să emită și să-și susțină propriile idei. Satisfacția noastră, a dascălilor, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecția citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidență talentul de a-și realiza propriul rezumat, propria compunere. Elevul nu trebuie să fie o mașină de memorat, ci un creator. Avem obligația de a asigura atmosfera propice declanșării valului de idei personale, de a le da elevilor șansa de a se afirma ca adevărați

descoperitori ai noului (chiar și atunci când e vorba de o redescoperire).

Pot afirma cu tărie că ipoteza pe care am formulat-o la începutul acestui studiu privind utilizarea diversificată a metodelor se certifică. Elevii își dezvoltă capacitățile creatoare și încercările originale de a găsi soluții variate în rezolvarea problemelor. În acest sens am anexat diverse lucrări ale acestora din timpul activităților desfășurate.

Bibliografie

1. Radu, Ion, T. – Evaluarea în procesul didactic, Editura Didactică și Pedagogică, București 2000
2. Cuceș, Constantin – Educația, Ed. Polirom, Iași, 2000
3. Radu, Ion, T. – Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981
4. Cerghit, Ioan – Sisteme de instruire alternative și complementare, Ed. Aramis, București, 2002
5. Grama, T.I. (2021). Utilizarea metodelor alternative la limba și literatura română în ciclul primar. În: Educația face diferența. Nr. 19/oct. 2021, pg. 119 Online: <https://edituradart.ro/wp-content/uploads/2022/01/Revista-Educatia-face-diferenta-Nr.-19-octombrie-2021.pdf>

O Săptămână verde cu multe „idei verzi”

De **Camelia Kallos**

Colegiul Tehnic de Construcții și Protecția Mediului, Arad (Arad)

În acest an școlar, în școala românească își va face debutul un nou program educativ asemănător cu programul „Săptămâna Școala altfel”, numit „Săptămâna verde”. Săptămâna verde, după cum îi spune și numele, este un program de educație non-formală organizat în școli din România, care are ca scop promovarea educației ecologice și a conștientizării elevilor cu privire la importanța protejării mediului înconjurător. Săptămâna verde poate fi considerată atât o provocare, cât și o oportunitate pentru învățământul românesc. Pe de o parte, organizarea și desfășurarea activităților nonformale poate fi o provocare pentru școli și profesori, în special pentru cei care nu sunt obișnuiți să lucreze în afara metodologiei tradiționale. De asemenea, planificarea și organizarea activităților poate fi dificilă, în special dacă nu există resurse sau sprijin adecvat din partea instituțiilor publice sau private. Pe de altă parte, Săptămâna verde reprezintă o oportunitate pentru școli și profesori să ofere elevilor posibilități de învățare alternative și atractive.

Această săptămână specială oferă ocazia de a promova educația nonformală și de a încuraja implicarea elevilor în activități care să îi învețe cum să aibă un comportament responsabil și durabil față de mediul înconjurător. De asemenea, astfel de activități pot îmbunătăți motivația și implicarea elevilor în învățarea științelor și

pot încuraja dezvoltarea de competențe transversale, precum gândirea critică, rezolvarea de probleme și colaborarea în echipă.

Săptămâna verde este o excelentă ocazie de a implica elevii în activități de învățare non-formală axate pe mediu și pe sustenabilitate. Din păcate, mulți dintre dascăli sunt într-un impas, deoarece nu își dau seama ce ar trebui să facă în această săptămână de „educație verde”. Am căutat să întocmesc niște liste de activități care pot constitui câteva idei pentru ce s-ar putea realiza în proiectele educaționale propuse pentru Săptămâna verde:

- **Ecologizarea zonei din jurul școlii** – organizați o curățenie generală a zonei din jurul școlii și implicați elevii în această activitate pentru a înțelege importanța curățeniei și a respectului pentru mediul înconjurător.
- **Plantarea de copaci sau flori** – organizați o activitate de plantare de copaci sau flori în curtea școlii sau într-un parc apropiat, pentru a încuraja studenții să aibă grijă de mediul înconjurător și să învețe despre importanța plantelor în ecosisteme.
- **Vizitarea unei stații de reciclare** – organizați o excursie la o stație de reciclare pentru a arăta elevilor procesul de reciclare și pentru a-i învăța cum să recicleze corect.
- **Proiecte de reciclare** – împărțiți elevii în grupuri și cereți-le să găsească idei inovatoare pentru a recicla diferite materiale, cum ar fi hârtia, sticlele, cutiile de conserve etc.
- **Organizarea unui târg de produse organice** – cereți elevilor să aducă produse organice din grădinile lor sau să facă produse de casă și să organizeze un târg la școală pentru a încuraja alimentația sănătoasă și sustenabilă.
- **Conferințe și prezentări despre mediu** – invitați un specialist în mediu sau un activist pentru mediu să țină o prezentare sau o conferință pentru elevi despre problemele actuale legate de mediu și despre modul în care aceste probleme pot fi soluționate.
- **Participarea la o campanie de protecție a mediului** – implicați elevii într-o campanie locală de protecție a mediului, cum ar fi o campanie de colectare a deșeurilor sau de plantare a arborilor, de protecție a animalelor/păsărilor pentru a-i învăța cum să acționeze în beneficiul mediului.

Proiectele derulate în Săptămâna verde pot fi conturate ca proiecte interdisciplinare care vor fi coordonate de echipe de profesori de specialități diferite. Măiestria va consta în a pregăti astfel de proiecte, iar pentru a fi de ajutor, vă ofer o listă de activități/miniproiecte care pot fi combinate între ele în funcție de creativitatea și originalitatea unor echipe de profesori de specialități diferite în scopul de a crea proiecte educative reușite.

Există mai multe moduri prin care se poate integra *limba și literatura română* și *limbile străine* în proiecte din cadrul Săptămânii verzi. Unele exemple includ:

- Realizarea de compuneri și eseuri pe tema protejării mediului înconjurător în limba română sau în limba străină studiată.
- Dezvoltarea abilităților de comunicare prin intermediul jocurilor de rol sau a activităților de dezbateri pe teme legate de mediu, în care elevii sunt încurajați să își exprime opiniile și să argumenteze.

- Citirea de literatură pentru copii și adulți pe teme ecologice, care pot fi discutate și analizate în clasă, oferind elevilor oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile de lectură și de înțelegere a textelor.
- Participarea la schimburi culturale cu elevi din alte țări și limbă, pentru a discuta și compara modurile diferite în care mediul este perceput și abordat în diferite părți ale lumii.
- Vizionarea și analizarea de filme sau documentare pe tema mediului, urmată de discuții și dezbateri în limba română sau limba străină studiată.

Săptămâna verde poate fi o ocazie excelentă pentru a încorpora **matematica** în activitățile nonformale legate de mediu și ecologie. Iată câteva exemple de astfel de activități:

- **Studiul populațiilor animalelor** – În cadrul acestui proiect, elevii pot învăța despre creșterea și scăderea populațiilor, utilizând date statistice despre numărul de animale pe care le găsesc în anumite zone și cum se schimbă acest număr de-a lungul timpului.
- **Studiul calității apei** – Elevii pot învăța despre proporții, volum și alte concepte matematice în timp ce colectează date despre calitatea apei într-un râu sau lac local. Aceștia pot folosi apoi aceste date pentru a trasa grafice și pentru a determina dacă calitatea apei este sau nu acceptabilă.
- **Calcularea amprentei de carbon** – În cadrul acestui proiect, elevii pot învăța despre conceptul de amprentă de carbon și cum aceasta poate fi calculată. Ei pot apoi să calculeze amprenta de carbon a școlii lor sau a orașului lor și să facă sugestii pentru reducerea acesteia.
- **Studiul modelelor meteo** – În cadrul acestui proiect, elevii pot învăța despre conceptele de temperatură, presiune atmosferică și precipitații. Aceștia pot utiliza date meteo pentru a trasa grafice și pentru a învăța despre modul în care aceste fenomene sunt interconectate.
- **Calcularea deșeurilor** – Elevii pot învăța despre proporții și fracții în timp ce calculează cantitatea de deșeuri produse de școala lor sau de orașul lor. Aceștia pot apoi să facă sugestii pentru reducerea acestei cantități prin reciclare sau alte metode.

Astronomie este o temă fascinantă și există multe moduri în care poate fi integrată astronomia practică în Săptămâna verde. De exemplu:

- **Observarea stelelor** – puteți organiza o seară de observare a stelelor în aer liber. Alegeți un loc întunecat și organizați o excursie cu elevii în timpul nopții pentru a vedea constelații, planete și alte obiecte cerești interesante. Dacă nu aveți un telescop, puteți utiliza binocurile pentru o experiență la fel de interesantă.
- **Planificarea unei „grădini astronomice”** – puteți organiza o activitate în care elevii să planifice și să planteze o grădină astronomică, în care să cultive plante care se numesc după constelații, planete sau alte obiecte cerești (floarea soarelui, Petunia Night Sky, dar și plante care au dat numele unor asteroizi: Azalea, Camellia, Clivia, Datura, Magnolia, Petunia, Primula etc). Puteți să folosiți hărți stelare și aplicații pentru a ajuta elevii să identifice constelațiile și să le asocieze cu plantele corespunzătoare.

- **Construirea de modele solare** – puteți organiza o activitate în care elevii să construiască modele solare. Acest lucru poate fi făcut prin utilizarea de panouri solare mici sau chiar prin utilizarea de led-uri și baterii pentru a demonstra modul în care energia solară este convertită în energie electrică.
- **Organizarea unui planetariu portabil** – puteți realiza o activitate în care să construiți un planetariu portabil cu ajutorul unui proiector, unui ecran și a unui software specializat. Elevii vor putea să vadă diferite obiecte cerești și să învețe mai multe despre cosmos.
- **Construirea de rachete și sateliți** – puteți organiza o activitate în care elevii să construiască propriile rachete sau sateliți. Acest lucru poate fi făcut prin utilizarea de materiale simple, cum ar fi sticle de plastic și carton reciclate.
- **Participarea la misiunile NASA pentru elevi** din cadrul programului EarthKam – cu ajutorul acestui program, elevii pot învăța despre geografia Pământului, despre climă, despre viața pe Pământ și despre explorarea spațiului.
- **Construirea unui cadran solar** – această activitate le permite elevilor să învețe despre mișcarea aparentă a Soarelui pe cer și cum poate fi folosită pentru a măsura timpul într-un mod simplu și natural.
- **Observarea mișcării Soarelui** în diferite momente ale zilei: împreună cu elevii, puteți face observații periodice ale mișcării Soarelui pe cer, urmărind cum se schimbă poziția sa în funcție de ora zilei.
- **Observarea Lunii** cu ajutorul telescopului sau al binoculului pentru a descoperi craterele, munții și câmpurile de lavă. În funcție de momentul în care are loc Săptămâna verde, se poate organiza o sesiune specială de observare a Lunii în timpul nopții, într-un loc cu cerul cât mai întunecat posibil.
- **Studiul impactului omului asupra suprafeței Lunii/spațiului cosmic.** Elevii pot învăța despre diferitele misiuni spațiale care au ajuns pe Lună /în spațiul cosmic și pot face cercetări asupra impactului acestor misiuni asupra suprafeței Lunii.

Arta poate fi încorporată în Săptămâna verde prin implicarea elevilor în activități artistice legate de teme precum natura, protejarea mediului, reciclare, biodiversitate, agricultură durabilă și multe altele. Iată câteva exemple de activități:

- **Pictura pe pânză:** Elevii pot să-și creeze propriile opere de artă inspirate din natură și pot să fie încurajați să folosească materiale de artă durabile și prietenoase cu mediul.
- **Fotografia de natură:** Elevii pot să exploreze împrejurimile și să fotografieze flora și fauna locală, fenomene meteo sau alte elemente din mediul înconjurător, apoi pot să organizeze o expoziție cu fotografiile lor pentru a-i sensibiliza pe alții cu privire la frumusețea naturii.
- **Teatrul:** Elevii pot să scrie și să pună în scenă propriile piese de teatru cu teme legate de mediul înconjurător și protejarea sa. Acestea pot fi prezentate apoi în fața altor elevi, profesori sau părinți.
- **Sculptura cu materiale reciclate:** Elevii pot să creeze sculpturi folosind materiale reciclate, cum ar fi sticle de plastic, hârtie sau carton, pentru a-i învăța despre importanța reciclării și a reutilizării.

- **Proiecte de artă publică:** Elevii pot să colaboreze cu autoritățile locale și să creeze proiecte de artă publică pentru a-i încuraja pe oameni să fie mai atenți cu mediul înconjurător, cum ar fi vopsirea unor bănci publice cu culori vii sau crearea unor murale.

Activitățile sportive pot fi integrate în Săptămâna verde pentru a încuraja un stil de viață activ și sănătos, dar și pentru a promova importanța activităților în aer liber și a protejării mediului înconjurător. Dintre activitățile sportive care se pot desfășura în Săptămâna verde amintesc:

- **Orientare turistică prin plimbări și drumeții în natură** – Organizați plimbări în parc sau în pădure pentru a explora natura și a învăța despre mediul înconjurător. Încurajați elevii să observe și să înregistreze plantele și animalele pe care le văd.
- **Biciclete și alte mijloace de transport eco** – Organizați plimbări cu bicicleta pentru a promova mijloacele de transport ecologice și pentru a face exerciții fizice în aer liber.
- **Jocuri în aer liber** – Încurajați elevii să se joace jocuri în aer liber care implică activități fizice, cum ar fi frisbee, volei sau fotbal.
- **Exerciții yoga în aer liber** – Organizați clase de yoga în aer liber pentru a încuraja relaxarea, echilibrul și conectarea cu natura.
- **Activități acvatice** – Organizați activități de înot sau plimbări cu barca/hidrobicicleta etc pe lacuri sau râuri din apropiere pentru a învăța despre importanța protejării apelor.

În Săptămâna verde, se pot realiza o multitudine de activități din aria curriculară a **științelor**, precum:

- **Studiul și analiza biodiversității** dintr-o anumită zonă, prin colectarea de mostre de plante și animale, identificarea și clasificarea acestora;
- **Vizitarea unei grădini botanice**, a unui arboretum sau a unei rezervații naturale, pentru a studia plantele și ecosistemele prezente în acele locuri;
- **Realizarea unui ierbar**, prin colectarea de plante și realizarea unor desene și schițe ale acestora;
- **Experiențe de ecologie urbană**, prin vizitarea unui parc sau a unei zone verzi din oraș și analiza implicațiilor ecologice ale urbanizării;
- **Realizarea de experimente științifice** în legătură cu resursele naturale și utilizarea lor durabilă, cum ar fi experimente privind reciclarea materialelor sau reducerea consumului de apă și energie;
- **Organizarea de dezbateri și discuții** pe tema impactului schimbărilor climatice asupra mediului înconjurător și a soluțiilor posibile pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

Există numeroase activități din domeniul **geografiei și geologiei** care pot fi realizate în Săptămâna verde, pe care le voi enumera în cele ce urmează:

- **Identificarea și clasificarea rocilor și mineralelor:** elevii

pot fi învățați cum să identifice diferite tipuri de roci și minerale prin utilizarea unor caractere precum culoarea, forma, textura și densitatea, dar pot folosi și aplicații digitale în acest scop.

- **Vizitarea unor zone geologice interesante:** elevii pot merge într-o excursie într-o zonă geologică importantă, unde pot învăța despre procesele geologice care au avut loc acolo și despre impactul acestora asupra mediului și a comunităților locale.
- **Cartografiere:** elevii pot învăța să interpreteze hărți și să creeze propriile hărți, folosind instrumente precum GPS-ul sau instrumente topografice simple.
- **Studiul climei:** elevii pot învăța despre cum este afectat mediul de schimbările climatice și cum pot fi luate măsuri pentru a reduce impactul acestora.

În contextul „Săptămânii Verzi” există o varietate de activități nonformale din sfera **educației tehnologice** care se pot fi realizate, iar dintre acestea amintim:

- Construirea unui **mini-sistem de irigare** din materiale reciclate pentru a arăta cum pot fi economisite resursele de apă și cum poate fi redus consumul de energie.
- Proiectarea și construirea unui **panou solar** simplu pentru a arăta cum putem utiliza energia solară în mod durabil.
- Crearea unui **proiect de reciclare și valorificare a deșeurilor** care implică utilizarea unor instrumente de tehnologie.
- Realizarea unui proiect de inginerie care implică construirea unui prototip de mașină electrică sau bicicletă electrică care utilizează energia regenerabilă.

Dintre activitățile din domeniul **TIC** care pot fi implementate în Săptămâna verde, vă propun:

- **Realizarea unui site sau a unei aplicații** pentru monitorizarea calității aerului dintr-o anumită zonă. Această activitate poate implica și dezvoltarea de senzori de măsurare a calității aerului.
- **Crearea de prezentări video sau de materiale grafice** care să evidențieze problemele legate de mediu și soluțiile posibile pentru acestea.
- **Utilizarea instrumentelor online** pentru a calcula amprenta de carbon a unui individ sau a unei comunități și identificarea soluțiilor pentru a reduce această amprentă.
- **Utilizarea unor aplicații** pentru identificarea plantelor și a animalelor dintr-o anumită zonă și colectarea datelor legate de acestea pentru a realiza o hartă a biodiversității.
- **Realizarea de jocuri/quiz-uri sau aplicații** mobile care să conștientizeze elevii cu privire la problemele legate de mediu și să-i încurajeze să ia măsuri pentru protejarea acestuia.

Acestea sunt doar câteva idei pentru activități didactice non formale în Săptămâna verde. Cu siguranță există multe alte activități creative pe care le puteți organiza pentru a învăța elevii despre mediul înconjurător și despre importanța protejării și conservării acestuia, multe modalități de a integra disciplinele din curriculumul național în activitățile nonformale propuse și care pot ajuta elevii să înțeleagă modul în care aceste discipline se aplică în

lumea reală și pot rezolva problemele de mediu, problemele omenirii. După ce programul național Săptămâna verde va fi implementat în școlile din România, în urma raportărilor se va putea constata necesitatea continuării și îmbunătățirii acestui demers educațional. Din experiența mea de până acum, pot spune că dacă există o bună colaborare între profesori- elevi- părinți- comunitate locală și, dacă ar exista și o minimă susținere financiară din partea statului, acest program ar fi un succes educațional important al școlii românești.

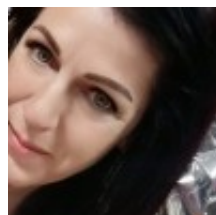
Bibliografie

www.edu.ro/metodologie_Saptamana_Verde
isjarges.ro/wp-content/uploads/2022/05/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na-Verde_-Ciclul-liceal.pdf
isjarges.ro/wp-content/uploads/2022/05/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na-Verde_-Ciclul-gimnazial.pdf
isjarges.ro/wp-content/uploads/2022/05/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na-Verde_-Ciclul-primar.pdf

Math in My Nature (Proiect eTwinning)

De **Elena Mihaela Suci**

Grădinița cu Program Prelungit Voinicel, Toplița (Harghita)

Proiectul eTwinning „Math in my nature” l-am desfășurat la grupa Mare A, cu un număr de 19 preșcolari. Lansarea proiectului a fost la începutul lunii noiembrie, apoi săptămânal am desfășurat diferite activități frontale și pe grupuri. Activitățile proiectului au fost integrate în curriculumul preșcolar, în activitățile pe domenii experiențiale, dar și în cele liber alese.

„Natura este scrisă în limbaj matematic. Literele acestei limbi sunt: cercuri, triunghiuri și alte figuri geometrice.” – Galileo Galilei

Natura este o carte ilustrată cu cele mai variate tablouri care te provoacă a te întreba veșnic, de a căuta și a găsi răspunsuri, ea nu te obosește, ci, din contră, te inspiră și te motivează. Aceasta poate să țină loc de carte, de dascăl și poate oferi resurse nelimitate.

Stimularea intelectului, a gândirii logice, a judecății matematice la copii, impune matematica ca disciplină atractivă și convergentă spre dezvoltarea raționamentului, a creativității și a muncii independente.

Pornind de la acest argument și pentru a introduce noțiunile matematice în cea mai pură și naturală formă, am acceptat invitația fondatoarei din Turcia, Fatma Engin, de a participa cu grupa Fluturașilor la proiectul „Math in my nature”, pe platforma eTwinning, gazda principală a celor mai inovatoare și speciale proiecte, destinate copiilor de diferite vârste din țări și culturi

diferite.

Încă din primii ani trebuie să formăm copiilor un comportament civilizat față de natură și mediu, de ocrotire și protejare a acesteia. Tinerele generații au rolul de a trage un semnal de alarmă către generațiile vârstnice privind impactul ce-l are intervenția nesăbuită a omului asupra mediului, intervenție ce pune în pericol existența generațiilor ce vor urma.

Formarea unui comportament civilizat față de natură și mediu, cunoașterea naturii sub toate aspectele ei (matematic), dezvoltarea capacității de orientare în timp și spațiu natural, aplicarea – folosirea celor patru operații matematice în rezolvarea unor probleme practice – cu elemente din natură, prezentarea matematicii ca activitate necesară, utilă dar și plăcută, distractivă și folosirea elementelor naturale în înțelegerea, rezolvarea și verificarea problemelor matematice și nu numai – reprezintă obiectivele urmărite în acest proiect.

Așadar, derularea proiectului a debutat cu lansarea lui în rândul părinților, cu obținerea acordurilor de participare, deoarece părinții ne sunt parteneri de bază în toate activitățile desfășurate. Am creat propriul logo și poster al grupei noastre, pentru ca apoi, prin vot să se aleagă logo-ul preferat al proiectului, am decorat cu materiale din natură litera N, distribuită ca și sarcină comună, cu ajutorul căreia am personalizat slogan-ul (Natural Numbers in Nature) în aplicația Chatter Kid, și am creat Avatar-ul personal și al grupei, iar la final ne-am întâlnit pe Zoom, la o activitate comună.

Activitățile proiectului au fost structurate pe săptămâni, pe durata lunilor noiembrie, decembrie și ianuarie, iar copiii au desfășurat activități transdisciplinare, în care au îmbinat jocurile matematice cu activitățile practice, în sala de grupă, dar cele mai multe s-au desfășurat în natură, de unde am adunat și am sortat cele mai bune materiale: frunze, pietre, bețe, flori, scoarță de copaci, de diferite forme, culori și mărimi.

Câteva din competențele specifice vizate au fost: utilizarea creativității, a gândirii logice și a capacităților de explorare-investigare a realității înconjurătoare în rezolvarea unor situații matematice diverse, operarea cu noțiuni specifice matematicii și științelor naturii, într-o varietate de contexte sau comunicarea, în diverse modalități de abordare, a unor probleme.

„Math in Nature” a fost un proiect cu o gamă diversificată și atractivă de jocuri cu caracter educativ, care a modelat gândirea și aptitudinile intelectuale, le-a dezvoltat copiilor capacitatea de perseverență în acțiune, prin însușirea unor cunoștințe de bază în domeniul matematicii, dar și din alte domenii.

Activitățile din proiect au fost simple, interesante, iar copiii au fost solicitați să colaboreze, să comunice, să ofere ajutor reciproc, să-și evalueze rezultatele, să lucreze în echipă, astfel că ei au devenit mai responsabili, mai încrezători în forțele proprii, iar beneficiile au fost multiple, cu îmbunătățiri atât în domeniul cognitiv, cât și în cel emoțional.

Construirea încrederii în sine la preșcolari

De **Daniela Jipa**

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 4, Măcin (Tulcea)

Este important să ai încredere în forțele tale? Este important să facem în așa fel încât copiii din clasa noastră să devină puternici, conștienți de capacitățile lor, înarmați cu încredere în sine care să îi ajute să meargă înainte și să reușească în tot ceea ce își propun? Da. Este important. Menirea noastră este să le educăm copiilor încrederea în sine pentru că nu te naști cu ea. Cum procedăm pentru a avea reușite în acest sens? O modalitate ar fi aceea de creare a unor ocazii în care copiii să-și pună în valoare abilitățile personale; dacă are talent muzical, va interpreta o melodie în fața colegilor, dacă e un bun desenator, va realiza povestea unei zile la grădiniță și o va prezenta colegilor, dacă este un bun orator, va fi povestitorul zilei ori de câte ori se va ivi ocazia ș.a.m.d. O altă modalitate este aceea prin care le oferim feedback pentru ceea ce fac, îi încurajăm. Îi putem provoca, invitându-i să-și pună în mișcare imaginația și creativitatea. Au puteri nebănuite atunci când sunt încurajați și susținuți. Și sunt capabili să creeze lucruri minunate. Important este ca cei de lângă ei să admire produsul creației lor, să-i înțeleagă.

„Ai încredere în tine!”

De câte ori le adresăm acest îndemn copiilor noștri în sala de clasă? Sau, întrebarea corectă ar fi: de câte ori ar trebui să le spunem să aibă încredere în ei? Noi, educatorii, suntem responsabili, alături de părinți, de construirea încrederii în sine a copiilor, deoarece aceasta este esențială pentru fericirea, sănătatea și succesul lor viitor. Cu o încredere în sine bine construită, un copil poate face față mai bine situațiilor neplăcute care se pot ivi în viața lui la un moment dat, provocărilor sau frustrărilor, provocărilor și emoțiilor de orice fel.

Încrederea în sine nu trebuie privită ca un fapt care ține de trăsăturile innăscute ale copilului, ci dimpotrivă; aceasta poate fi stimulată, încurajată și chiar formată. În mod natural, grădinița este contextul potrivit pentru exersarea încrederii în sine prin joc. Bazându-ne pe observarea sistematică a preșcolarilor de diverse vârste, înțelegem că pentru a putea forma încrederea în sine este necesară tratarea diferențiată a acestora, în funcție de profilul psihologic al fiecăruia. Altfel spus, chiar dacă toți copiii pot ajunge să aibă încredere în ei, există fără îndoială o legătură între a fi introvert sau extrovert și rapiditatea cu care își formează aceste deprinderi. Jocuri de genul „Privește-te în oglindă și spune-mi ce vezi!” sunt binevenite în cazul copiilor timizi. Descoperim prin acest joc părerea lui despre sine – imaginea de sine, care este foarte importantă în formarea viitorului adult. Primii pași în construirea acesteia începe cu conștientizarea de către copil a diferenței între „eu” și „ceilalți”. Conceptul de sine la preșcolari

există și le dă posibilitatea acestora să se autoevalueze, ceea ce înseamnă că ei pot fi încrezători în forțele proprii, dar pot și să se descurajeze în fața eșecurilor. Un copil vesel, entuziast, comunicativ, motivat să-și realizeze sarcinile sau ceea ce-și propune, este sigur un copil cu o imagine de sine ridicată; un copil demotivat, cu un comportament ezitant are sigur o imagine de sine negativă.

Vedem deseori preșcolari care, după ce au realizat o construcție, un desen, o figurină din plastilină, sunt mulțumiți și aceasta demonstrează respectul de sine pe care îl au. De câte ori ați auzit preșcolarii spunând: „Nu pot să fac desenul acesta!”, „Mi-e frică să nu cad!”, „Nu sunt destul de bun!”? Toate aceste mesaje ne transmit nouă, dascălilor, că avem de lucru în ceea ce privește dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, mai precis dezvoltarea încrederii în sine. Noi trebuie să fim, alături de familie, cu care formăm o echipă, cei care le insuflă și le formează celor mici această calitate. Și primul lucru pe care îl avem de făcut este să le fim modele. Este inutil să-i spunem copilului să-și accepte greșeala sau nereușita, dacă noi nu procedăm la fel.

Menirea noastră este să le educăm copiilor încrederea în sine pentru că nu te naști cu ea. Cum procedăm pentru a avea reușite în acest sens? O modalitate ar fi aceea de creare a unor ocazii în care copiii să-și pună în valoare abilitățile personale; dacă are talent muzical, va interpreta o melodie în fața colegilor, dacă e un bun desenator, va realiza povestea unei zile la grădiniță și o va prezenta colegilor, dacă este un bun orator, va fi povestitorul zilei ori de câte ori se va ivi ocazia ș.a.m.d. O altă modalitate este aceea prin care le oferim feedback pentru ceea ce fac, îi încurajăm. Îi putem provoca, invitându-i să-și pună în mișcare imaginația și creativitatea. Au puteri nebănuite atunci când sunt încurajați și susținuți. Și sunt capabili să creeze lucruri minunate. Important este ca cei de lângă ei să admire produsul creației lor, să-i înțeleagă. Dați-le o foaie de hârtie, creioane colorate, acuarele și un model ... și libertate în realizarea unui desen. Ies lucrări minunate! De câte ori nu vi s-a întâmplat să încercați să le arătați copiilor cum se desenează o pisică, un pom, o casă și la sfârșit să fiți de-a dreptul încântați de lucrările copiilor și să realizați că a voastră este cea mai nereușită, anostă? Admirația pentru lucrările lor, care se citește în ochii voștri este observată de copii și duce, fără doar și poate, la creșterea încrederii lor în sine, în ceea ce sunt capabili să realizeze, să creeze.

Suntem alături de ei atunci când au nevoie? Le creăm un mediu sigur? Le oferim timp liber, timp pentru joacă, timp pentru jocuri de rol? Iată câte posibilități de formare a încrederii în sine!

Noi, educatorii, avem o misiune dificilă și frumoasă în același timp. Să modelăm caractere. Să sprijinim copiii să devină ceea ce-și doresc. Să aibă încredere că pot ajunge ceea ce-și doresc. Acest lucru nu se realizează într-o zi, ci se clădește zi de zi. Orice frază rostită de ei și ascultată de dascăl este pentru ei o reușită. Dacă îi privim în ochi atunci când avem o conversație, ei știu sigur că îi auzim. Orice acceptare a emoțiilor lor, orice împărtășire a acestora cu ei este o încurajare că se poate. Copiii trebuie lăudați, dar mai mult ei trebuie încurajați. Atunci când îi lauzi, ei simt că merită acest lucru doar dacă fac ceva foarte bine. Când îi încurajezi în schimb, recunoști efortul pe care l-au depus, implicarea lor în activitate.

Copiii sunt foarte fericiți și încrezători atunci când primesc roluri speciale: ajută bucătăresele la aranjarea mesei, udă florile, sunt

asistenți ai educatoarei pentru o zi. Astfel de sarcini îi fac fericiți.

Apreciază la fel de mult să li se ceară părerea într-o anumită problemă potrivită vârstei lor. Trebuie încurajați să-și spună opiniile și apoi lăudați pentru ideile lor.

Construirea încrederii în sine a copiilor preșcolari este un lucru minunat pe care educatoarele și părinții îl pot face pentru aceștia. Este modalitatea prin care îi ajută să-și urmeze calea, să nu renunțe la obiectivele lor, să lupte pentru ceea ce-și doresc.

Bibliografie

Marica, S., Introducere în psihologia socială, Editura Fundației România de Măine, București, 2008. Iluț, P., Sinele și cunoașterea lui. Teme actuale de psihosociologie, Iași, Polirom, 2001.

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: Institutul pentru Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice